

EUROPOS PARLAMENTAS

2004

2009

Plenarinio posėdžio dokumentas

GALUTINIS
A6-0318/2005

27.10.2005

PRANEŠIMAS

Afrikos vystimosi strategija
(2005/2142(INI))

Vystimosi komitetas

Pranešėja: Maria Martens

TURINYS

Puslapis

MOTION FOR A EUROPEAN PARLIAMENT RESOLUTION.....	3
EXPLANATORY STATEMENT	19
OPINION OF THE COMMITTEE ON INTERNATIONAL TRADE.....	23
OPINION OF THE COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS.....	26
PROCEDURE.....	29

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

Afrikos vystimosi strategija (2005/2142(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. Tūkstantmečio deklaraciją, kuria nustatomi Tūkstantmečio vystimosi tikslai, kaip bendri tarptautinės visuomenės sukurti kriterijai kovai su skurdu,
- atsižvelgdamas į sėkmingus pranešimus dėl humanitarinio vystimosi, parengtus Jungtinių Tautų vystimosi programos,
- atsižvelgdamas į JT Tūkstantmečio projekto darbo grupės, kuriai vadovauja prof. Jeffrey Sachs pranešimą: „Investicijos į plėtrą: praktinis planas siekiant įgyvendinti Tūkstantmečio vystimosi tikslus“;
- atsižvelgdamas į Komisijos Afrikai pranešimą 2005 m. kovą: „Mūsų bendri interesai“,
- atsižvelgdamas į Afrikos Sąjungos komisijos strateginį planą 2004–2007 m., patvirtintą 2004 m. liepos 7 d. trečiajame Afrikos valstybių ir vyriausybių vadovų susitikime Adis Abeboje, Etiopijoje,
- atsižvelgdamas į 2001 m. spalio mėn. Afrikos vadovų dokumentą: „Naujoji partnerystė Afrikos vystimuisi“ (NEPAD), kuri pirmajame Afrikos Sąjungos organizacijos susitikime buvo paskelbta Afrikos Sąjungos programa,
- atsižvelgdamas į tarptautinės konferencijos dėl gyventojų ir plėtros (ICDP) veiksmų programą,
- atsižvelgdamas į Europos išorės veiksmų programą kovai su ŽIV/AIDS, tuberkulioze ir maliarija (2007–2011) (KOM(2005)0179),
- atsižvelgdamas į Bendrosios politikos pagrindus dėl išorės veiksmų kovai su ŽIV/AIDS, tuberkulioze ir maliarija,
- atsižvelgdamas į Ekonominį pranešimą dėl Afrikos 2004 m.: „Afrikos prekybinio potencialo išlaisvinimas“, kurį parengė JT ekonominė Komisija Afrikai,
- atsižvelgdamas į G8 veiksmų planą Afrikai, paskelbtą 2002 m. birželio 27 d. didžiojo aštuoneto grupės Kanasakyje,
- atsižvelgdamas į pranešimą dėl pažangos, parengtą G8 asmeninių atstovų Afrikai dėl veiksmų plano Afrikai įgyvendinimo, paskelbtą 2005 m. liepos 1 d. didžiojo aštuoneto grupės Londone,
- atsižvelgdamas į Gleneagles pranešimą, paskelbtą 2005 m. liepos 8 d. didžiojo aštuoneto grupės Gleneagles,

- atsižvelgdamas į 2004 m. spalio 29 d. Europos Komisijos pranešimą dėl Tūkstantmečio vystimosi tikslų 2000-2004 m. (SEC(2004)1379),
- atsižvelgdamas į 2005 m. balandžio 12 d. Komisijos pranešimą Tarybai, Europos Parlamentui, bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui: „Pažangos, siekiant Tūkstantmečio vystimosi tikslų, paspartinimas – Europos Sąjungos įnašas“ (KOM(2005)0132),
- atsižvelgdamas į 2000 m. lapkričio 10 d. Tarybos ir Komisijos pareiškimą dėl Europos Bendrijos plėtros politikos (šiuo metu peržiūrimas),
- atsižvelgdamas į 2005 m. liepos 13 d. Komisijos pranešimą Tarybai, Europos Parlamentui, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, bei Regionų komitetui pavadinimu „Pasiūlymas bendram Tarybos, Europos Parlamento ir Europos Sąjungos plėtros politikai skirtos komisijos pranešimui – „Europos susitarimas“ (KOM(2005)0311),
- atsižvelgdamas į 2004 m. lapkričio 22-23 d. ir 2005 m. gegužės 23-24 d. Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos (GAERC) išvadas, bei 2005 m. birželio 16-17 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į sėkmingus Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijos *UNCTAD* pranešimus dėl Ekonomikos plėtros Afrikoje,
- atsižvelgdamas į Afrikos-Europos viršūnių susitikimo metu Kaire 2000 m. balandžio 3-4 d. parengtą veiksmų planą globojant Afrikos vienybės organizacijai ir Europos Sąjungai,
- atsižvelgdamas į ES–JAV 2005 m. birželio 20 d. deklaraciją pavadinimu „Darbas kartu, skatinant taiką, stabilumą, gerovę ir tinkamą valdymą Afrikoje“,
- atsižvelgdamas į dokumentą: „Kodėl nestabiliuose valstybėse reikia veikti efektyviau“, paskelbtą JK tarptautinės plėtros departamento 2005 m. sausį,
- atsižvelgdamas į tyrimą: „Afrikos skurdo pinklių galas“¹,
- atsižvelgdamas į Europos Bendrijos steigimo sutarties 177 – 181 straipsnius,
- atsižvelgdamas į savo 2000 m. spalio 26 d. rezoliucijas dėl Komisijos pranešimo Tarybai ir Europos Parlamentui dėl bendradarbiavimo su AKR šalimis, įtrauktomis į karinius konfliktus², 2002 m. balandžio 25 d. rezoliuciją dėl pagalbos plėtrai finansavimo³, 2002 rugsėjo 3 d. rezoliuciją dėl prekybos ir plėtros siekiant sunaikinti skurdą⁴, 2003 m. gegužės 15 d. rezoliuciją dėl pajėgumų telkimo besivystančiose šalyse⁵, 2003 m. gegužės 15 d. rezoliuciją dėl Komisijos pranešimo Tarybai ir Europos Parlamentui dėl švietimo ir mokymo naikinant skurdą besivystančiose šalyse⁶, 2003 m. liepos 3 d. rezoliuciją dėl

---

¹⁴ Patvirtinti dokumentai, P6_TA(2005)0289.

- makrofinansinės paramos trečiosioms šalims taikymo⁷, 2004 m. sausio 14 d. rezoliuciją dėl Naujosios partnerystės Afrikos plėtrai (*NEPAD*)⁸, 2004 m. kovo 31 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos plėtros politikos valdymo⁹, 2005 m. sausio 13 d. rezoliuciją dėl besivystančių šalių skolų panaikinimo¹⁰, 2005 m. vasario 24 d. rezoliuciją dėl veiksmų kovoje prieš badą ir skurdą¹¹, 2005 m. vasario 24 d. rezoliuciją dėl Komisijos teisės aktų leidybos ir darbo programos 2005 m.¹², 2005 m. balandžio 28 d. rezoliuciją dėl metinio pranešimo apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje 2004 m. ir ES politiką šioje srityje¹³, 2005 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl visuotinio raginimo veikti: „Padarykime skurdą praeitimi“¹⁴
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Plėtros komiteto pranešimą ir Tarptautinės prekybos komiteto, bei Užsienio reikalų komiteto nuomones (A6-0318/2005),
- A. kadangi ES įsipareigojo savo Oficialiosios plėtrai teikiamos pagalbos (ODA) kiekį iki 0.7 proc. nuo BVP iki 2015 m. (0.56 proc. iki 2010 m.) ir mažiausiai 50 proc. nuo padidinto kiekio paskirti Sacharos regionui Afrikoje; kadangi lėšų didinimas turi būti atliekamas kartu su pagalbos kokybės, efektyvumo, skaidrumo ir matomumo stiprinimu,
- B. kadangi ES yra didžiausias paramos teikėjas Afrikai, tačiau jai trūksta lyderystės ir vizijos, siekiant sudaryti nuoseklų požiūrį,
- C. kadangi, siekiant skatinti patvarią plėtrą, Afrikos kontinento vyriausybės pirmiausia atsako už tinkamą valdymą, kovą prieš korupciją ir investicijas naikinant skurdą jų šalyse; kadangi Afrikos nuosavybės principas yra esminis ES-Afrikos santykiuose, tačiau reikalauja skirtingo požiūrio stabiliose ir nestabiliose valstybėse;
- D. kadangi trečiajame Afrikos Sąjungos valstybių ir vyriausybių vadovų susitikime buvo patvirtintas strateginis planas, kuriame numatyta 2004–2007 m. įgyvendinti 23 pagrindines programas, kurios yra kelio gairės, siekiant žemyno ekonomikos augimo ir plėtros, taip pat numatytas pilietinės visuomenės ir žemyno bendradarbiavimas su tarptautine bendruomene sprendžiant skurdo, ligų, nedarbo ir neraštingumo Afrikoje problemas,
- E. atsižvelgiant į tai, kad Komisija pradėjo konsultavimosi su Afrikos organizacijomis procesą dėl jos pasiūlytos strategijos Afrikai apgailestauja, kad šios konsultacijos nebuvo vykdomos ir AKR grupėje arba Afrikos pilietinėje visuomenėje,
- F. atsižvelgiant į tai, kad 2005 m. kovo mėn. pradėjo veikti Afrikos Sąjungos ekonomikos, socialinių reikalų ir kultūros taryba (ECOSOCC), kurios generalinėje asamblėjoje

nacionaliniu ir regioniniu lygiais buvo atstovaujamos 150 Afrikos pilietinės visuomenės organizacijų, taip pat buvo atstovaujami emigrantai iš Afrikos,

- G. kadangi skurdo mažinimas įgyvendinant Tūkstantmečio vystimosi tikslus privalo būti kertinis ES plėtros politikos, taigi tuo pačiu ir ES strategijos Afrikai akmuo ir taikos, bei saugumo, ir ekonominių įgaliojimų srityje,
- H. kadangi skurdo mažinimo strategijos Afrikoje privalo spręsti daugiausiai sudėtingas skurdo priežastis, iš kurių kai kurios yra susijusios su vidine padėtimi Afrikoje, o kitos su metodais, kuriais vadovaujantis veikia tarptautinė pagalbos teikėjų bendruomenė; todėl mano, kad naujoji strategija Afrikai turėtų šalinti skurdo priežastis, prioritetą teikiant pačios valstybės pastangoms sunaikinti skurdą, kurios būtų organizuoto ir koordinuojamo tarptautinio požiūrio dalis,
- I. kadangi nuostoliai dėl lyčių diskriminacijos yra didžiausi skurdžiose šalyse, nes moterys, kurios rūpinasi ir remia savo šeimas ir yra pagrindinės kaimo ekonomikos ir maisto gamybos dalyvės, yra vystymosi variklis, neturi galimybių lavintis, gauti pagrindinių sveikatos paslaugų, ypač reprodukcinės sveikatos paslaugų, dalyvauti ekonomikoje ir turėti nuosavybės teisių,
- J. kadangi ES vystymo paramos veiksmingumas ypač priklauso nuo koordinavimo ir vadovavimo skirtingose politikos srityse tarp regionų ir valstybių, valstybių narių ir Komisijos ir tarp pačių valstybių narių, ir nuo geresnio įvairių ES politikos sričių ir plėtros politikos derinimo,
- K. kadangi Kotonu susitarimas yra nuolatinis ir ilgalaikis bendradarbiavimas, kuriuo siūloma nemažai principų, krypčių ir priemonių skurdui naikinti,
- L. kadangi Afrikos strategija turėtų būti nukreipta į viso žemyno ekonomikos pažangą, tačiau dauguma Afrikos valstybių yra silpnos ir pasižymi struktūriniu nestabilumu, todėl nepritraukia investicijų ir nekuria privataus sektoriaus; kadangi Afrikos strategijoje turi būti numatyta speciali nuostata dėl silpnų valstybių siekiant apsaugoti jas nuo tolimesnio skurdo ir smurto plitimo, destabilizuojančio kaimynines valstybes,
- M. kadangi daugeliui Afrikos valstybių sunku panaudoti labai reikalingą vystymo paramą tokiose srityse kaip švietimas, sveikatos apsauga, viešasis valdymas ir administravimas; kadangi reikalingas geras ir veiksmingas valdymas, kova su korupcija ir veiksmingas žmonių mokymas,
- N. kadangi dauguma Afrikos šalių daugiau lėšų išleidžia skolų tvarkymui, nei pagrindinėms socialinėms paslaugoms; kadangi vien atleidus nuo skolų visos problemos neišsispres ir tai savaime nesukuria išteklių, nemažina skurdo ir neskatina vystimosi;
- O. kadangi Afrikos kultūros yra įvairios; kadangi plėtros negalima gerai suprasti tinkamai nesupratus kultūrų, įskaitant religinių bendruomenių ir bažnyčių vaidmenį;
- P. kadangi daugumoje Afrikos šalių dialogas tarp vyriausybinių institucijų ir pilietinės visuomenės išlieka problematiškas, o tuo pačiu trukdoma demokratijos procesui,

Q. kadangi, siekiant patikimumo, atskaitomybės ir skaidrumo, Afrikos strategija privalo turėti smulkų įgyvendinimo planą su tiksliai nustatytomis datomis, smulkiai nurodant reikalingas priemones ir finansinius išteklius (įskaitant finansinius valstybių narių įsipareigojimus), bei būtina nurodyti skirtingus intervencijos lygmenis (vietinis, nacionalinis, regioninis, visos Afrikos) bei jų vaidmenį, bei nurodyti tikrą bendro stebėjimo mechanizmą skirtą pažangai įvertinti (įtraukiant Europos Parlamentą ir Afrikos Sąjungą),

Principai ir institucijos

1. pabrėžia, kad ES reikia vystyti skirtingą požiūrį, atskiriant bendradarbiavimo partnerystę politinio, socialinio ir ekonominio stabilumo srityse, stipresnėse šalyse, bei partnerystę siekiant struktūrinio stabilumo silpnesnėse valstybėse;
2. pabrėžia, kad ES ir sėkmingai besivystančių šalių santykiai turėtų būti santykiai tarp lygiaverčių partnerių, grindžiant ryšius visišku įsisavinimu ir leidžiant joms kiek įmanoma padidinti pastangas siekiant TVT (pvz., per biudžeto ir sektoriaus paramą), o ryšiai su silpnomis valstybėmis turėtų priklausyti nuo įsisavinimo apimties, naudojant politikos priemones, kurias lemia vyraujančios aplinkybės; pažymi, kad biudžeto parama, ypač silpnoms valstybėms, turi būti nuodugniai prižiūrima, kad ji nebūtų skiriama karinėms išlaidoms ir konfliktams remti;
3. pripažįsta, kad paramos teikėjų bendruomenės pastangos turėtų papildyti tuos poslinkius ir poveikį, kuriuos atsinaujinęs Afrikos pasitikėjimas savo jėgomis atspindi sukurtose naujose institucijose (tokiose kaip Afrikos Sąjunga); pakartoja, kad politinė valia tiek šalyse paramos teikėjose, tiek Afrikos šalyse yra pagrindinis, veiksnys siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų;
4. šiuo požiūriu sveikina Afrikos Sąjungos komisijos strateginį planą 2004–2007 m. ir ragina Komisiją finansiškai, techniškai, logistikos ir žmonių išteklių požiūriu remti Afrikos Sąjungos institucijas ir jų sukurtas iniciatyvas ir prioritetus (tokias kaip „Naujoji partnerystė Afrikos vystymuisi“ (NEPAD), o ne siūlyti naujas iniciatyvas dėl humanitarinės paramos ir paralelinių struktūrų;
5. pabrėžia, kad integruota ES Afrikos strategija taip pat turėtų spręsti ryšio tarp kitų politikos sričių ir plėtros politikos trūkumo problemą, bei nurodyti kaip kitos politikos sritys gali prisidėti (tiek politikos nustatymo, tiek finansavimo požiūriu) prie strateginio plėtros plano įgyvendinimo, kurio tikslas – šiame kontinente išnaikinti skurdą;
6. sveikina ES valstybių narių įsipareigojimą 0.7 tikslui ir ragina Komisiją bei Tarybą stebėti šio tikslo siekimo veiksmus; ragina nuolat tikrinti naujų finansinių šaltinių galimybę, kurie galėtų suteikti reikalingų lėšų, daugiau nei numatyta 0.7 tikslui;
7. pabrėžia, kad ryšio trūkumo problemos sprendimas taip pat turėtų apimti tokias problemas kaip eksporto subsidijos, „susieta“ pagalba, skolų našta, kreditai eksportui, bei komercinis pagalbai skiriamas maisto naudojimas;

8. reikalauja geresnio europinės paramos strategijų ir priemonių koordinavimo ne tik nacionaliniu ir ES lygiu, bet ir tarp pačių valstybių narių, siekiant išvengti paramos susiskaidymo ir kartojimosi, bei sudaryti galimybę ES imtis globalaus vadovavimo vaidmens, kurį ji galėtų atlikti kovoje su skurdu;
9. pabrėžia poreikį į biudžetą įtraukti Europos plėtros fondą (EDF), nes tai leistų geriau panaudoti lėšas ir sumažinti skirtumą tarp asignavimų įsipareigojimams ir asignavimų mokėjimams;
10. pabrėžia šiame kontekste, kad Komisija neturėtų likti eilinė 26-oji rėmėja; bet turi būti autoritetinga institucija, koordinuojanti paramą ir užtikrinanti, kad parama būtų teikiama tikslingai, vykdant bendrą programą, paremtą „Europos susitarimu“, bei pirmiausia ragina imtis intensyvesnių pastangų, siekiant nustatyti Bendrijos pagalbos pridėtinę vertę, bei nustatyti ES pagalbos teikimo lyderius tam tikroms teminėms problemoms ir šalims partnerėms;
11. ragina sukurti būtinus mechanizmus (išbraukta) siekiant įgyvendinti ES derinimo, koordinavimo ir papildomumo kelių žemėlapi, kuris sustiprintų ES vystymo bendradarbiavimo veiksmingumą; ragina šalis partneres vadovauti visų daugiamečių paramos programų ruošimui ir koordinavimui;
12. ragina Komisiją vadovauti šalių paramos teikėjų veiksmų derinimui, remiantis 2005 m. kovo 2 d. Paryžiaus deklaracija dėl paramos veiksmingumo, nuosavybės, išlyginimo, rezultatų ir abipusės atskaitomybės, kurioje pabrėžiama, kad ypač svarbi derinimo darbotvarkės dalis yra išlyginti šalių paramos teikėjų paramą po vietinių prioritetų nustatymo; pažymi, kad paramos teikimas per vietines sistemas gerina vietinių institucijų darbą ir daro jas atskaitingas;
13. sveikina specialaus padalinio Afrikos Sąjungos sekretoriato įsteigimą, kuris bus priemonė, skirta paspartinti bei tobulinti Afrikos Sąjungos plėtros politiką, bei ragina Komisiją paremti jos įsteigimą ir veiklą;

Tinkamas valdymas ir pajėgumų stiprinimas

14. pabrėžia poreikį pajėgumų stiprinimui, ypač administravimo, sveikatos apsaugos, švietimo, ekonomikos ir demokratizacijos proceso srityse tiek visuomenėje, tiek privačiame sektoriuje;
15. pabrėžia svarbią vietą, kurią turi užimti finansinė ir techninė parama, siekiant sustiprinti administravimą, atsiskaitomumą ir skaidrumą vietiniame, nacionaliniame, regioniniame ir visos Afrikos lygmenyje (įskaitant Afrikos Sąjungą ir jos institucijas);
16. pabrėžia, kad veikianti valstybė turi būti kuriama lygia greta su parama pilietinei visuomenei, siekiant užtikrinti demokratijos tvarumą; reikalauja teikti ypatingą dėmesį dialogui su religinėmis bendruomenėmis ir bažnyčiomis, atsižvelgiant į jų kultūrinę svarbą Afrikoje;
17. pabrėžia, kad veikianti valstybė, kurioje laikomasi įstatymų turi būti kuriama lygia greta

su parama pilietinei visuomenei, siekiant užtikrinti demokratijos tvarumą; reikalauja teikti ypatingą dėmesį dialogui su religinėmis ir etninėmis bendruomenėmis profesinėmis sąjungomis, vietiniais judėjimais, nevyriausybinėmis organizacijomis ir tarptautinėmis organizacijomis;

18. pabrėžia, kad nacionaliniai parlamentai ir visuomeninės organizacijos turėtų vaidinti žymų vaidmenį planuojant plėtros ir bendradarbiavimo politiką, nustatant jos prioritetus ir prižiūrint jos įgyvendinimą;
19. pabrėžia, kad pagrindiniai ES Afrikos vystimosi strategijos principai turi būti grindžiami socialiniu ir politiniu dialogu, nustatomu demokratinėmis vertybėmis, kaip tai numatyta Kotonu partnerystės susitarime, be kurio Afrikoje neįmanoma jokia patvari plėtra.
20. sveikina nacionalinių ir regioninių parlamentų pajėgumų stiprinimo tikslą, bei pabrėžia Europos Parlamento(kartu su Komisija) vaidmenį visose ES iniciatyvose siekiant šio tikslo;
21. remia tikros partnerystės principus, nuosavybę ir politinį dialogą; pabrėžia, kad šalių partnerių skurdo mažinimo strategijos (PRSP) dokumentus turi rengti pačios šalys, glaudžiai bendradarbiaudamos su demokratiškai išrinktais parlamentais ir pilietinės visuomenės organizacijomis;
22. pabrėžia svarbą moterų vadimenį žemės ūkyje, sveikatos apsaugoje ir švietimo sistemoje siekiant tvariosios plėtros, pabrėžia poreikį įtraukti moteris į visus ne tik vystymosi politikos, bet ir politinių sprendimų priėmimo proceso etapus, įskaitant planavimą ir vertinimą;
23. primena, kad pagarba žmogaus teisėms šalyse ES plėtros fondų gavėjose yra esminės svarbos ir ragina ES veikėjus, susijusius su parama plėtrai, kuriant ir prižiūrint ES finansuojamus ar iš dalies finansuojamus projektus, atsižvelgti į pažangą ar pažangos trūkumą žmogaus teisių srityje tokiose šalyse;
24. pabrėžia poreikį ES dirbti siekiant tarptautinių institucijų demokratizavimo, kas svarbu siekiant geriau atstovauti besivystančių šalių poreikiams, o ypač poreikį nedelsiant demokratizuoti Pasaulio banką, Tarptautinį valiutos fondą ir Pasaulio prekybos organizaciją;

Socialinė infrastruktūra

25. pabrėžia tai, kad pagrindinės sveikatos apsaugos paslaugos ir jų prieinamumas yra absoliučiai būtina sąlyga sėkmingai įgyvendinti sveikatos apsaugos politikos priemones Afrikoje; ir todėl pabrėžia poreikį nacionalines Afrikos sveikatos programas sutelkti į pagrindinę sveikatos apsaugą (tiek gydymo, tiek prevencijos srityje), tinkamo vandens aprūpinimą ir sanitarinių sąlygų sudarymą ir lytinę, bei reprodukcinę sveikatą;
26. džiaugiasi politikos pasiūlymais dėl naujos ES veiksmų programos kovoje su ŽIV/AIDS, tuberkulioze ir maliarija ir prašo jiems reikalingų biudžeto asignavimų; primena, kad, siekiant šių tikslų, reikia bendradarbiauti su tokiomis organizacijomis, kaip Pasaulinė

- vakcinų ir imunizacijos sąjunga (GAVI), Vakcinų fondas, Kovos su maliarija organizacija;
27. pabrėžia svarbą lytinės ir reprodukcinės sveikatos paslaugų vaidmenį, siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų motinų sveikatos ir kūdikių mirtingumo klausimais;
  28. ragina Komisiją užtikrinti, kad ES ypač stengtųsi, kad pagrindinis išsilavinimas būtų nemokamas ir privalomas, ragina šio tikslo siekimą derinti su iš esmės naujais ištekliais ir tikslingesniu esančių išteklių naudojimu;
  29. ragina labiau ir tinkamiau naudoti informacines bei ryšių technologijas (ICT), inovaciniais metodais praplečiant sveikatos apsaugą iki kaimo bei nutolusių vietovių, bei įvesti e-mokymą (kaip tą ragino NEPAD e-Afrikos komisija) kaip alternatyvą tradicinėms švietimo teikimo sistemoms, siekiant galimybės visiems gauti kokybišką išsilavinimą;
  30. pabrėžia, kad šalia priemonių pagrindinio išsilavinimo sektoriuje reikia skirti dėmesį aukštajam išsilavinimui, kad pagrindinio išsilavinimo ir sveikatos paslaugų sektoriuose būtų pakankamai išsilavinusių darbuotojų;
  31. pabrėžia poreikį apsaugoti plėtrą ir užtikrinti socialinę vaikų apsaugą kaip pagrindinį vystymosi strategijos Afrikai bruožą, nes 50 proc. Afrikos gyventojų yra vaikai; pažymi, kad ilgalaikėje perspektyvoje žymus kovos su skurdu veiksnys yra investicijos į žmonių galimybes ir ypač į vaikus ir jaunimą;
  32. pabrėžia, kad Europos Komisija turi išleisti mažiausiai 20 proc. plėtros fondų Afrikai skiriamų lėšų pagrindinėms sveikatos paslaugoms ir pagrindiniam išsilavinimui;
  33. pabrėžia, kad ES turi įgyvendinti konkrečią politiką ir programas, skirtas sumažinti ŽIV/AIDS plitimą ir jų įtaką vaikams, jų šeimoms ir bendruomenėms, kuriose jie gyvena, nes ŽIV/AIDS poveikis gali neutralizuoti plėtros teikiamą naudą daugumoje Sacharos regiono Afrikos valstybių;
  34. ragina Komisiją remti iniciatyvą dėl Afrikos neįgaliųjų asmenų dešimtmečio, kurią Afrikos vienybės organizacija patvirtino 35 sesijos metu Alžyre, 1999 m. liepos mėn.;
  35. pabrėžia, kad, siekiant nutraukti Afrikos skurdo ratą, politikos ir praktinių veiksmų pagrindinis akcentas turi būti ypač didelės investicijos į šią vaikų kartą ir jų išgyvenimą, vystymąsi ir apsaugą;
  36. mano, kad investicijos į mergaičių išsilavinimą yra veiksmingiausia plėtros strategija, kad išsilavinusios mergaitės kuria mažesnes ir sveikesnes šeimas, ir taip skatinama gamybos apimtis ir mažinamas skurdas;
  37. pabrėžia mergaičių švietimo sveikatos klausimais svarbą, įskaitant lytinę ir reprodukcinę sveikatą, lytiškai perduodamų ligų, tokių kaip ŽIV/AIDS, ligų, susijusių su vandens tiekimu ir higienos sąlygomis, tokių kaip tuberkuliozė, maliarija, cholera ir diarėja, prevenciją;

Ekonominis augimas

38. ragina atsižvelgti į faktą, kad dauguma Afrikos šalių yra ypač priklausomos nuo būtiniausių vartojimo reikmenų, kurie yra ypač jautrūs kainų svyravimui ir tarifų didinimui, bei pabrėžia poreikį skirti apdirbimo pramonės plėtros ir mažų, bei vidutinių įmonių plėtros svarbą;
39. pabrėžia stabilaus ir prognozuojamo investicijų klimato svarbą – *inter alia*, laikantis įstatymo, nuosavybės apsaugos teisių ir įstatymų dėl intelektinės nuosavybės – siekiant užtikrinti pakankamas ir tvarias finansines įplaukas ir šitaip kurti darbo vietas, mažinti „protų nutekėjimą“ ir sukurti aplinką, kuri būtų palanki stabiliam ekonominiam augimui, pabrėžia mikrofinansų svarbą kurtis stipriai viduriniajai klasei, prisidedančiai prie tvariosios ekonomikos plėtros;
40. mano, kad siekiant konkurencingumo lygio, kuris padarytų Afriką visaverte tarptautinės prekybos partnere, reikia sukurti tvariosios plėtros strategiją įveikti skurdiui Afrikoje, kurioje būtų atsižvelgta į tikruosius gyventojų poreikius, pagrįstą vidaus ir regionų rinkų atkūrimu ir neatidėliotinu ES eksporto subsidijų panaikinimu;
41. pabrėžia turizmo, kaip ekonominės ir socialinės plėtros vystymosi variklio, svarbą; ragina, kad turizmas būtų visapusiškai įtrauktas į ES vystymosi politiką;
42. pabrėžia, kad sėkmingas PPO Doha derybų raundo užbaigimas teigiamai atsiliieptų besivystančioms šalims, ypač Afrikai; mano, kad tai apima Specialaus ir skirtingo elgesio su besivystančiomis šalimis taikymą, bei visų rinką iškreipiančių žemės ūkio subsidijų panaikinimą;
43. prašo Europos Komisiją sukurti formulę diferencijuotai sumažinti taikomus patekimo į ne žemės ūkio rinką (angl. *Non-agricultural market access*, NAMA) tarifus, išsamiai atsižvelgiant į besivystančių Afrikos šalių poreikį ginti kylančią pramonę, kai to reikia
44. pritaria Komisijos požiūriui į infrastruktūrą plačiąja prasme, kuri apima vandenį, energiją, ITT ir transportą; tačiau laikosi nuomonės, kad kaskart prieš atliekant dideles investicijas į infrastruktūrą turi būti atlikti sisteminiai vertinimai, kaip jos prisideda prie ekonominio vystymosi ir skurdo mažinimo ir kad jos turi būti geriau suderintos su lėšomis socialinei infrastruktūrai, pvz., pagrindiniam išsilavinimui ir sveikatai;
45. pabrėžia, kad Ekonominės partnerystės susitarimas (EPA), kaip plėtros centre esantis įrankis, skirtas liberalizacijai, turi potencialo skatinti ekonominį augimą Afrikoje; šiame kontekste ragina Komisiją spręsti problemas dėl palydimųjų priemonių kompensuojant nuostolius dėl tarifų, trūkumo, remti pajėgumų stiprinimą, techninę paramą, bei kitus apribojimus iš tiekėjo pusės, tęsti vienpusiškumo principo taikymą patenkant į rinką ir, jeigu būtina, pratęsti derybų grafiką; be to, ragina Komisiją pateikti skaičius dėl palydimųjų priemonių finansavimo, bei stiprinti techninę paramą siekiant geresnių rezultatų;
46. prašo Komisiją atsižvelgiant į derybų dėl ekonominės partnerystės susitarimų ir su PPO apimtį sustiprinti techninę pagalbą AKR šalims, kad būtų pasiektas teisingas ir skaidrus

rezultatas; vėl ragina geriau techniškai ir struktūriškai remti mažiausiai išsivysčiusias šalis siekiant padėti joms patekti į pasaulinę rinką;

47. primena, kad, kaip nustatyta PPO Dohos deklaracijoje, Monterėjaus susitarime ir Johanesburge įvykusio pasaulio aukščiausio lygio susitikimo darnios plėtros klausimais išvadose, besivystančioms, ypač Afrikos, šalims būtina teikti techninę paramą, padedančią sukurti institucijų ir priežiūros pajėgumus, reikalingus siekiant gauti naudos iš tarptautinės prekybos ir lengvatinių susitarimų;
48. palankiai vertina faktą, kad, Komisijos nuomone, dabartinė BLS (Bendrosios lengvatų sistemos) reforma turi būti skirta šalims, kurioms ji labiausiai reikalinga, ir turi visaip skatinti besivystančių šalių bendradarbiavimą regionuose; BLS turi pateikti alternatyvas, atitinkančias tai, į ką šios šalys dabar turi teisę pagal Kotonu susitarimą, jei nebus sudaryti ekonominės partnerystės (EPS) susitarimai;
49. pabrėžia, kad ES prekybos ir žemės ūkio politikoje toliau turėtų būti ieškoma galimybių suteikti besivystančioms šalims daugiau galimybių skatinti ekonomikos augimą ir ragina kitas šalis vykstančių PPO derybose daryti tą patį, ypač mažiausiai išsivysčiusių šalių atžvilgiu;
50. pripažįsta faktą, kad atskirų šalių paramos teikėjų paramos projektų koordinavimo stoka panaikina paramos programų tvarumą ir neigiamai veikia išteklių paskirstymą ir augimą, ir reikalauja, kad Europos Sąjunga ir jos valstybės narės sumažintų paramos srautų slankumą, kuris gali sukelti finansinį nestabilumą ir kliudyti makroekonominėi plėtrai;
51. sveikina atnaujintą įsipareigojimą 100 proc. panaikinti skolą 18 neturtingiausių ir labiausiai išiskolinusių šalių, patvirtintą Pasaulio banko, Tarptautinio valiutos fondo ir Afrikos plėtros banko susitikime; ragina patvirtinti tokius pat įsipareigojimus tas vyriausybes, kurios gerbia žmogaus teises, laikosi gero valdymo principo ir kurių prioritetą yra įveikti skurdą, remiantis Tūkstantmečio vystymosi tikslais; pabrėžia, kad visi skolų panaikinimai yra papildoma priemonė – svarbiausia yra oficialios paramos plėtrai didinimas;
52. reiškia susirūpinimą dėl plataus vartojimo prekių vertės kritimo gamintojams ir ragina ES ieškoti naujų mechanizmų, siekiant nustatyti geresnę pusiausvyrą gamybos grandinėje, ypač siekti geresnių ir stabilesnių kainų gamintojams;
53. pabrėžia viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės (PPP) teigiamą vaidmenį, kurį ji gali turėti vystant ir stiprinant šalių problemų sprendimo pajėgumus;

Taika ir saugumas

54. ragina Komisiją vystyti visapusišką požiūrį į konfliktų prevenciją ir atstatymą kaip sudėtinę bendradarbiavimo siekiant struktūrinio stabilumo silpnose valstybėse, dalį;
55. pabrėžia regioninių institucijų svarbą palaikant taiką; pabrėžia paramos regioninėms institucijoms svarbą, kuriant suderintą reguliavimo režimą kovai su lengvosios ginkluotės ir minų platinimu;

56. sutinka, kad reikia stiprinti Afrikos taikos galimybes, bei skatina kitus pilietinius mechanizmus prisidėti prie konfliktų prevencijos, sprendimų ir valdymo Afrikoje, naudojantis padidintu, lanksčiu ir pastoviu ES finansavimu; pabrėžia, kad plėtros politika yra vienas iš kelių įrankių sprendžiant esmines nesaugumo priežastis, tačiau ji neturėtų būti pavaldi saugumo politikai; tačiau pabrėžia, kad visos išlaidos iš Bendrijos plėtros bendradarbiavimo biudžeto ir Europos plėtros fondo turi atitikti OECD/DAC kriterijus tinkamumui teikti Oficialią pagalbą plėtrai (ODA);
57. pabrėžia ES rinkimų stebėjimo misijų svarbą konfliktų prevencijai ir demokratijos plėtrai; ragina Tarybą ir Komisiją padidinti bendrą Europos iniciatyvai dėl demokratijos ir žmogaus teisių (EIDHR) skirtą biudžeto eilutę, atsižvelgiant į intensyvesnę paramą ES rinkimų stebėjimo misijoms, pabrėžia, kad rinkimų stebėjimo misijų išvados privalo visiškai atspindėti Europos išorės politikos formuluotėse;
58. pabrėžia suderintų regionų ir nacionalinių nusiginklavimo, demobilizacijos, reintegracijos ir grąžinimo (DDRR) strategijų svarbą stabilizuojant pokonfliktines situacijas;
59. pabrėžia, kad integruota ES strategija Afrikai yra privalomi nuoseklos Europos Sąjungos ir valstybių narių politikos pagrindai; mano, kad 96 Kotonu susitarimo taikymas šaliai partneriui taip pat sustabdo bet kokią ES valstybės narės bendradarbiavimą su tos šalies policija, karinėmis ar kitomis saugumo pajėgomis arba neleidžia atnaujinti bendradarbiavimo, kol nepraėjo priemonių taikymo terminas;

Aplinkos/gamtiniai ištekliai

60. pabrėžia poreikį stiprinti ES pastangas sprendžiant didžiulius sunkumus aplinkos srityje, su kuriais susiduria daugiausiai vargani žmonės, kurių išgyvenimas visiškai priklauso nuo gamtinių išteklių;
61. sveikina, šiame kontekste, neseniai priimtus Komisijos įsipareigojimus – ilgokai uždelstus – nuo žodžių pereiti prie darbų vyraujančiose aplinkos apsaugos tendencijose, bei į savo darbotvarkę svarbiu klausimu įtraukti strategijas dėl patvarios plėtros skatinimo;

Igyvendinimas

62. ragina Komisiją Afrikos strategijoje pateikti išsamų įgyvendinimo planą su aiškiu tvarkaraščiu, išsamų priemonių ir finansinių išteklių (įskaitant valstybių narių finansinius įsipareigojimus) įvardijimą, skirtingų poveikio lygių (vietinio, nacionalinio, regionų, apimančio visą Afriką) ir jų funkcijų įvardijimą ir patikimo jungtinio stebėsenos mechanizmo pažangai vertinti (įtraukiant Europos Parlamentą ir Afrikos Sąjungą) apibrėžimą,
63. ragina, kad šis įgyvendinimo planas apimtų visą Afriką, įskaitant Šiaurės Afriką, Sacharos regiono Afriką ir Pietų Afriką, dėl kurių yra atskiri reglamentai ir susitarimai (MEDA reglamentas, Kotonu susitarimas, Prekybos, plėtros ir bendradarbiavimo susitarimas su Pietų Afrika, ir reglamentas dėl Europos rekonstrukcijos ir vystymosi

- programos (EPRD)), ir atskiri įsipareigojimai Komisijos lygiu; ragina Komisiją apibrėžti, kaip jie bus koordinuojami ir išlyginami, siekiant prisidėti prie Afrikos Sąjungos nustatytų tikslų visam žemynui;
64. pabrėžia, kad Komisijos komunikate išdėstytų pasiūlymų esmė priklauso nuo dabartinių nacionalinių ir regioninių programų įgyvendinimo ir apgailestauja, kad nebuvo pateikta naujų pasiūlymų gerinti jų įgyvendinimą ir pritaikyti jų tikslus ir veiksmų programas prie naujų prioritetų ir kad šio naujo dokumento dėl strategijos ir dėl naujų poslinkių Afrikoje (ypač Afrikos Sąjungos ir jos institucijų susikūrimo) nebuvo pasiūlyta peržiūrėti dabartinių šalių strategijų dokumentų ir konkrečių nacionalinių ir regionų programų;
65. išreiškia nepasitenkinimą dėl ambicijų stokos pasiūlytuose finansiniuose pagrinduose: Komisija mato galimybę tik mobilizuoti didesnius finansinius išteklius „laikotarpiui po 9 Europos plėtros fondo“ ir nesvarsto galimybės panaudoti skolų sumažinimo kaip priemonės mobilizuoti papildomus finansinius išteklius, siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų;
66. įpareigoja Pirmininką pateikti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms, Afrikos Sąjungai ir AKR šalims.

AIŠKINAMOJI DALIS

1. In its announced communication on an EU Strategy for Africa, the Commission wants to present a long-term EU Strategy for achieving the MDGs in Africa by 2015. The rapporteur fully supports this aim. Africa is the continent experiencing the most serious problems for achieving the MDGs. This is especially true for sub-Saharan Africa. For almost all MDGs, progress in Africa is inexistent or far too slow. The UNDP's 2005 Human Development Report shows a decline in living standards in much of sub-Saharan Africa. Especially these countries have little chance of achieving the MDGs and even economic power houses, such as South Africa, are rapidly losing steam because of the HIV/AIDS pandemic.

It is therefore clear that Africa, and particularly sub-Saharan Africa needs special attention from the international community and it is also clear that the EU needs a change of strategy in order to be more effective and to reach the MDGs. We need a MDG-focused strategy with more resources and innovative policies.

2. Parliament welcomes the May 2005 GAERC decision to increase the volume of EU official development aid (ODA), in order to reach 0.7% of GNI by 2015, with an intermediate target of 0.56% by 2010. The EP equally welcomes the fact that the Council will dedicate collectively at least 50% of the agreed ODA increase to the continent and will accelerate aid to sub-Saharan Africa.

3. But more money alone will not lead to development. Budget increases must go hand in hand with improved quality of aid, which should be an answer to the causes of poverty. In order to be effective, a strategy for Africa must take as its starting point the real situation in countries and must take as its central objective poverty reduction through the MDGs. In line with the Commission, the EP recognizes that - although in the last decade progress has been achieved in many countries, *structural instability* still plagues the continent. In many African countries weak governments and administrations cannot or will not deliver core functions to the majority of their people, including the poor. There is a lack of the most important functions of the state for poverty reduction such as territorial control, safety and security, capacity to manage public resources, delivery of basic services, the ability to protect and support the poorest people in the way they sustain themselves. In the context of the world economy, most national or regional African economies are very frail and heavily dependent on external influences, making long-term planning - an indispensable precondition for sustainable development – almost impossible.

4. The Commission rightly observes that the political situation differs considerably between African countries and regions. It states that its proposed strategy seeks to be Africa-wide and to cover the EU's relations with the entire continent. It seems to hinge its strategy on working with stable countries, which - although it recognizes that not all stable countries provide examples of good or effective governance - should play an essential role in stabilising their regions and providing examples of what can be achieved in a favourable political climate.

5. For the rapporteur, here is an inherent contradiction: stability is of course necessary, but stability without good government will sooner or later lead to social unrest, economic stagnation and eventually *instability*. *Structural* stability - as opposed to temporary stability - is built on good governance. Stability in itself is no guarantee for social justice and economic growth. Neither is it a sufficient basis for building a strategy for sustainable development. Practice in Africa has shown that even well governed countries with a relatively well performing economy remain often very fragile. Situations can change very rapidly: compare Ivory Coast before 2002 and now.

The concept of working with *structurally stable* states must be supported, but equally important is to work with *fragile states*, where the state has failed or countries in conflict or coming out of it, such as Burundi. We must avoid that these countries lapse into a *vicious circle* of poverty and violence, that they destabilise their neighbours, create refugee flows, spread disease and become bases for terrorists. A uniform "*one size fits all*" strategy, applicable "*from Cairo to the Cape*" and based mainly on working with good performers, such as the Commission proposes, has already in the past proven not to lead to the desired results.

"Since the mid-1990s, a stronger donor emphasis on rewarding countries with relatively effective governments and stable macroeconomic policies has led to further neglect of fragile states (...) Fragile states have received 43% less aid than would have been appropriate given the extent of poverty within them. Aid that has been given has often been delivered badly. It has been more volatile, more fragmented and poorly coordinated. The MDGs cannot be achieved without more progress in fragile states." (from the January 2005 DfID policy paper "*Why we need to work more effectively in fragile states*".)

6. Any strategy for Africa's development must therefore build upon the notion of a *dual* partnership, which takes account of these very different situations and needs. The rapporteur supports the view of Jeffrey Sachs:

- For *structurally stable* countries with a representative and transparent government and a reasonably competent administration, using the revenues of the economy for supplying basic services to the entire population, Sachs proposes in "*Ending Africa's Poverty Trap*" that "a substantial increase in official development assistance be offered to enable them to achieve the MDGs by 2015. These are a useful intermediate target for breaking Africa's poverty trap, since they address the key sectors in which major productivity improvements are both needed and achievable". "This will require a comprehensive strategy for public investment in conjunction with improved governance." For countries "where domestic governance is adequate, aid processes should be guided by a number of core principles. First, policies should be aligned with the 2015 time horizon (...) Second, the public investment program needs to be guided by bottom-up assessments of *needs* (...) Third, donor assistance needs to be harmonized and coordinated around budget support, particularly in countries where governance structures are not the limiting factor to accelerate progress towards the MDGs". This is the traditional partnership for development cooperation with stable countries.
- "In countries which do not enjoy structural stability, where governance is weak, the preceding framework will not apply," says Sachs. "Mainly because development aid

allocated to poorly functioning governments can easily be squandered or even used to reinforce bad practices. The key is to understand the nature of the poor governance, and to take actions that make sense in the context (...). When the problem is violent conflict, the role of aid needs to be focused in the first instance on peace making, peace keeping, and humanitarian assistance. When the problem is entrenched despotic rule, large scale aid transfers to the government are ill advised; aid to such governments should be limited, and aid should be substantially allocated through NGOs and international agencies rather than through the central government.”

7. Hence, for most African countries the European strategy must aim, before anything else, at achieving structural stability. As long as this is not the case, the strategy for Africa must concentrate on the construction of a partnership *towards* structural stability, which, for the countries concerned, must *precede* the classical cooperation partnership *in* stability. The authorities of these countries have themselves an important responsibility in shaping the cooperation programmes, by working actively towards a context in which sustainable and structural cooperation becomes possible, and where all available cooperation instruments can be used.

As a rule, in fragile states financial injections in government budgets must be avoided, because of the high risk of "*fungibility*". Budget support in fragile states can have the effect that by supporting the state budget, more resources become available for the rulers to continue their military or repressive efforts. Unsuitable forms of aid may lead to the continuation of conflicts instead of helping to end them.

Therefore, the *policy mix* to apply must clearly and unambiguously be serving poverty reduction in line with the MDGs. All policy areas (e.g. diplomacy, migration policy, security and security sector reform, trade, agriculture and fisheries) can contribute to a speedier and more efficient attainment of this main objective. This report does not deal in detail with the crucial role of EU policies such as trade, Common Agricultural and Fisheries Policies. The report however stresses the importance of coherence of EU policies. Too often EU policies are contradictory and even counterproductive to the objectives of our development policy, as called for by Article 178 of the EC Treaty. The Commission's strategy for Africa should explicitly address this.

8. Our strategy and policy dialogue with our African partners should be based on:

- The principle of "*ownership*" as an essential condition for setting up a strategic cooperation relation with the countries and regions of Africa. The EU has a supporting and stimulating role, but cannot put itself in the place of the African institutions that must assume responsibility on the ground and acquire legitimacy in their own community. *Ownership* and *partnership* are perfectly compatible and should be reconciled with each other in a mature and responsible policy dialogue. In a *partnership*, each of the partners is responsible and accountable towards its own constituency (the population of the partner country, c.q. the European taxpayer). Both of them have a right to determine priorities and modalities for the use of the finances they donate or receive. It is therefore perfectly possible – as many donors do – to enter into a policy dialogue on the basis of a limited set of EU priorities, without infringing the principle of *ownership* by the partner. The EU has not only the right, but also the duty to clearly define and announce priorities for its

cooperation with Africa. Our development partners have a right to know what they can expect from us, and for what they should turn to other donors. It is therefore difficult to accept the Commission's argument that deconcentration and devolution of responsibilities to the delegations only allow for priority setting at country level;

- Policy decisions should not only be based on macroeconomic indications or strategic geopolitical agendas of the donors, but must in the first place be taken in function of the needs and the requirements to achieve poverty reduction and in function of the absorption capacity and the guarantees for responsible management of aid flows by the recipient country;
- A clear willingness to help in *all* circumstances. The modalities of our aid, however, will be determined by the circumstances prevailing in our partner countries or regions. The Commission, in a proactive way, must clarify the circumstances and conditions for the use of each of the available aid instruments. The Commission must assess the use of each of these instruments and their effect on poverty reduction in partner countries. Only with a good and independent evaluation (and audit) of our instruments and actions will we be able to adapt ourselves in a flexible, adequate and more effective way to changing circumstances in our partner countries.
This is different from the "*stop and go*" development cooperation, which is often a corollary of classical conditionality (for stable countries all possible aid instruments are made available; however, as soon as problems of governance, corruption or human rights appear, donors often react by closing off *all* aid), which would prevent sustainability and long term planning;
- In any case, as the Commission itself proposes, aid programmes for Africa must also be geared towards the construction of a reasonably functioning government apparatus – taking simultaneously into account that in many cases this apparatus does not exist at this moment. The construction of a functioning state must go hand in hand with support for civil society, in order to ensure the sustainability of the democratisation and institution building process. Therefore, dialogue with civil society, including religious communities and churches, must be deepened – with, certainly in Africa, particular attention to the role of women;
- Priority sectors for Community cooperation with Africa must be determined in function of their possible impact on poverty reduction. The rapporteur suggests that emphasis be put on good governance, capacity building, social infrastructure (especially education and health) economic growth, peace and stability and environment/natural resources;
- The rapporteur stresses the need for coordination and leadership in the different policy areas, regions and countries, both between Member States and the Commission and between Member States themselves. Besides, the Commission should continuously search for its *added value* in comparison to the Member States and other major donors.
- In order to be effective, the Commission must organize and manage its aid delivery machine (mainly DG DEV and AIDCO) in an efficient way around a limited set of EU priorities.

12.10.2005

TARPTAUTINĖS PREKYBOS KOMITETO NUOMONĖ

Vystimosi komitetui

dėl Afrikos vystimosi strategijos
(2005/2142(INI))

Nuomonės referentas: Johan Van Hecke

PASIŪLYMAI

Tarptautinės prekybos komitetas ragina atsakingą Vystimosi komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pripažįsta, kad didesnio masto Afrikos įtraukimas į tarptautinę prekybą yra gyvybiškai svarbi Afrikos raidos strategijos dalis ypač siekiant Tūkstantmečio vystimosi tikslų ir atsižvelgiant į regionų ypatumus; tačiau nurodo, kad, *inter alia*, Jungtinių Tautų vystymo programos įrodymai byloja, kad priemonės, akivaizdžiai skirtos padidinti pasaulinį Afrikos šalių ekonomikos konkurencingumą, pvz., struktūrinio sureguliovimo programos, valstybės įmonių privatizavimas ir rinkų liberalizavimas, dažnai dar labiau pagilina skurdą Afrikoje;
2. mano, kad norint pasiekti konkurencingumo lygmenį, kuris galėtų paversti Afriką visateise tarptautinės prekybos partnere, tolesnis daugiašalės prekybos taisyklių kūrimas, rinkos atvėrimas, eksporto subsidijų panaikinimas, besivystančių šalių įtraukimas į sąžiningą pasaulinės prekybos sistemą pradedant regioniniu rinkų bendradarbiavimu ir PPO veiklos tobulinimas išlieka svarbiausi ES prekybos politikos tikslai, siekiant kovoti su skurdu Afrikoje taip, kad būtų atsižvelgta į tikruosius gyventojų poreikius ir atkuriant vietines ir regionines rinkas; ir ragina Komisiją leisti ypatingą išskirtinį elgesį su mažiau išsivysčiusiomis šalimis ir jų rinkų apsaugą;
3. prašo Komisiją neperžengiant derybų su PPO ribų ir išlaikant didelių siekių darbotvarkę, į kurią būtų įtraukta patekimo į žemės ūkio rinką skatinimo priemonė, panaikinti visų formų eksporto subsidijas ir remti Afrikos šalis siekiant apsaugoti jų žemės ūkį tol, kol jis taps savarankiškas, užtikrinti padarias pajamas smulkiesiems ūkininkams, didinti vietas

gamybą, garantuoti maisto saugumą ir pereiti prie atrankinio rinkų atvėrimo, kaip buvo ir Europoje;

4. prašo Europos Komisiją sukurti formulę diferencijuotai sumažinti taikomus patekimo į ne žemės ūkio rinką (angl. *Non-agricultural market access*, NAMA) tarifus, išsamiai atsižvelgiant į besivystančių Afrikos šalių poreikį ginti kylančią pramonę, kai to reikia;
5. ragina Komisiją daryti įtaką, kad būtų panaikintos skolos ir kitoms Afrikos valstybėms, nes tai yra būtina jų regionų ekonomikos raidai;
6. prašo Komisiją paspartinti derybas dėl paslaugų, nes tolesnė gerai reguliuojama prekybos paslaugomis liberalizacija taip pat būtų naudinga Afrikai; prašo Komisiją taikyti išimtis svarbiausioms paslaugoms, pvz., švietimui, vandeniui, sveikatai ir energijai;
7. palankiai vertina faktą, kad, Komisijos nuomone, dabartinė BLS (Bendrosios lengvatų sistemos) reforma turi būti skirta šalims, kurioms ji labiausiai reikalinga, ir turi visaip skatinti besivystančių šalių bendradarbiavimą regionuose; BLS turi pateikti alternatyvas, atitinkančias tai, į ką šios šalys dabar turi teisę pagal Kotonu susitarimą, jei nebus sudaryti ekonominės partnerystės (EPS) susitarimai;
8. prašo Komisiją atsižvelgiant į derybų dėl ekonominės partnerystės susitarimų ir su PPO apimtį sustiprinti techninę pagalbą AKR šalims, kad būtų pasiektas teisingas ir skaidrus rezultatas; vėl ragina geriau techniškai ir struktūriškai remti mažiausiai išsivysčiusias šalis siekiant padėti joms patekti į pasaulinę rinką;
9. primena, kad, kaip nustatyta PPO Dohos deklaracijoje, Monterėjaus susitarime ir Johanesburge įvykusio pasaulio aukščiausio lygio susitikimo darnios plėtros klausimais išvadose, besivystančioms, ypač Afrikos, šalims būtina teikti techninę paramą, padedančią sukurti institucijų ir priežiūros pajėgumus, reikalingus siekiant gauti naudos iš tarptautinės prekybos ir lengvatinių susitarimų;
10. kviečia ES ir Afrikos šalis įvertinti dabartinę prekybos liberalizavimo politiką ir jos poveikį skurdo Afrikoje mažinimui – ar ji sukūrė darbo vietų, padarė prieinamas sveikatos paslaugas, pasiekiamą mokslą, ar apsaugojo aplinką ir sukūrė apmokestinamųjų pajamų;
11. kviečia Komisiją ir ES valstybes nares imtis skubios krintančių prekių rinkos kainų problemos, pasiūlyti dalyvauti Tarptautinės prekių rinkos darbo grupės, kurią buvo pasiūlyta sudaryti Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijoje (UNCTAD), finansavime ir remti šešių Afrikos vyriausybių, kurių šalys priklauso nuo prekių rinkos, pasiūlymą dėl skubių veiksmų, pateiktą PPO 2005 m. birželio 16 d.;
12. prašo Komisiją peržiūrėti dabartines derybas, vykstančias EPS pagrindu su Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno šalims (AKR) partnerėmis siekiant užtikrinti, kad EPS būtų AKR raidos ir skurdo mažinimo priemonės, kurios, *inter alia*, toliau užtikrintų tolesnę neabipusę rinkos prieigą, skirtų dėmesį tiekimo apribojimams, apsaugotų „jautrias prekes“ bei stiprintų esamas regionų integracijos pastangas.

PROCEDŪRA

Pavadinimas	Afrikos vystimosi strategija
Procedūros numeris	2005/2142(INI)
Atsakingas komitetas	DEVE
Nuomonę teikiantis komitetas Paskelbimo per plenarinį posėdį data	INTA 8.9.2005
Glaudesnis bendradarbiavimas	Nėra
Nuomonės referentas Paskyrimo data	Johan Van Hecke 30.8.2005
Svarstymas komitete	12.9.2005
Priėmimo data	11.10.2005
Galutinio balsavimo rezultatai	Už: 20 Prieš: 4 Susilaikė: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Jean-Pierre Audy, Enrique Barón Crespo, Jean-Louis Bourlanges, Nigel Farage, Béla Glattfelder, Jacky Henin, Alain Lipietz, Erika Mann, Helmuth Markov, David Martin, Javier Moreno Sánchez, Georgios Papastamkos, Tokia Saïfi, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Johan Van Hecke, Zbigniew Zaleski,
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Panagiotis Beglitis, Danutė Budreikaitė, Elisa Ferreira, Jörg Leichtfried, Antolín Sánchez Presedo, Mauro Zani
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (178 straipsnio 2 dalis)	Syed Kamall

25.10.2005

UŽSIENIO REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ

Vystimosi komitetui

dėl Afrikos vystimosi strategijos
(2005/2142(INI))

Nuomonės referentas: Tobias Pflüger

PASIŪLYMAI

Užsienio reikalų komitetas ragina atsakingą Vystimosi komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. džiaugiasi paskutiniaisiais dešimtmečiais padaryta pažanga, įskaitant demokratijos triumfą prieš tironiją, kolonializmą ir apartheidą tokiose šalyse kaip Nigerija, Namibija ir Pietų Afrika, o tai parodo, kad esminiai pokyčiai priklauso nuo žmonių valios;
2. ragina pradėti diskusijas apie skurdo priežastis bei jo lemiamus padarinius;
3. ragina ir toliau dėti pastangas skurdui ir socialinei atskirčiai Afrikoje nugalėti, geriau koordinuoti valstybių narių ir Komisijos vykdomą politiką, kad jos geriau papildytų viena kitą, skirti deramas lėšas iš ES biudžeto skurdui sumažinti ir teikti dėmesį kūrybiškiems kovos su skurdu sprendimams (pvz., mikrofinansavimui) bei JT agentūroms ir programoms;
4. ragina Europos Sąjungą ES ir Afrikos pasienyje elgtis su pabėgėliais ir nelegaliais imigrantais paisant pagrindinių žmogaus teisių ir apsvarstyti galimybę surengti tarptautinę konferenciją migracijos tema;
5. ragina ES tvirtai remti JT dedamas pastangas Vakarų Sacharos dekolonizacijai įgyvendinti ir padidinti ES teikiamą humanitarinę pagalbą Vakarų Sacharos pabėgėliams;
6. ragina pradėti diskusijas apie socialinę įmonių atsakomybę, kurios turi būti sudėtinė Afrikos strategijos dalis;
7. pabrėžia, kad svarbu teikti aukščiausio lygio viešąsias paslaugas ir ragina vėl sutelkti dėmesį į pagrindines sveikatos apsaugos, švietimo ir gerovės paslaugas.
8. ragina nepritarti siūlomam kovai su ŽIV/AIDS, maliarija, tuberkulioze ir kitoms sveikatos apsaugos skirties iniciatyvoms, į kurias įtraukta Afrika, skiriamų ES lėšų sumažinimui;
9. pabrėžia, kad pasitelkus ES Afrikos strategiją negalima palaikyti nedemokratiščių režimų;

todėl ragina suderintai dėti pastangas veiksmingai nukreipti padidėjusią vystymuisi teikiamą paramą, kad ši padėtų stabilizuoti padėti ją gaunančiose šalyse; dar kartą pabrėžia, kad reikia gerai suplanuoti vystymosi strategiją, kad ši atitiktų specialius pagalbą gaunančios šalies poreikius ir kad būtų skiriamos struktūriškai stiprios ir silpnos šalys;

10. ragina ES imtis vadovaujamojo vaidmens įgyvendinant naują visuotinai prisiimtą apsaugos atsakomybę bei geriau pasirengti padėti kurti taiką remiant Afrikos Sąjungą ir stiprinti kovą su nebaudžiamumu teikiant didesnę paramą Tarptautiniam baudžiamajam teismui ir kitiems tarptautiniams baudžiamiesiems teismams;
11. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti žmogaus teisių ir demokratijos pagarbą Afrikoje ir ragina ES teikti didesnę paramą demokratinėms institucijoms, ypač šalių parlamentams, suteikti daugiau svarbos Europos rinkimų stebėjimo misijoms ir deramai atsižvelgti į jų išvadas vykdant Europos užsienio politiką;
12. pabrėžia, kad reikia skatinti taiką ir išspręsti Afrikos konfliktus, užtikrinant griežtą eksportuojamų ginklų kontrolę, laikantis įpareigojančios tarptautinės sutarties dėl prekybos ginklais, vykdant veiksmingesnes, ypač su vaikais kareiviais susijusias, demobilizacijos programas ir teikiant išminavimo pagalbą;
13. ragina ES tęsti ir toliau stiprinti savo bendradarbiavimą su Afrikos Sąjunga ir džiaugiasi, kad į JT 60-ojo aukščiausio lygio susitikimo išvadų dokumentą buvo įtrauktas skyrius apie Afriką, kuriame pabrėžiama šio žemyno vystymosi svarba.

PROCEDŪRA

Pavadinimas	Afrikos vystimosi strategija
Procedūros numeris	2005/2142(INI)
Atsakingas komitetas	DEVE
Nuomonę teikiantis komitetas Paskelbimo per plenarinį posėdį data	AFET 8.9.2005
Glaudesnis bendradarbiavimas	Nėra
Nuomonės referentas Paskyrimo data	Tobias Pflüger 20.9.2005
Svarstymas komitete	11.10.2005 24.10.2005
Priėmimo data	24.10.2005
Galutinio balsavimo rezultatai	Už: 37 Prieš: 0 Susilaikė: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Vittorio Agnoletto, Philip Claeys, Simon Coveney, Ryszard Czarnecki, Anna Elzbieta Fotyga, Jas Gawronski, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Anna Ibrisagic, Toomas Hendrik Ilves, Georgios Karatzaferis, Ioannis Kasoulides, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Tobias Pflüger, Mirosław Mariusz Piotrowski, Bernd Posselt, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Gitte Seeberg, Antonio Tajani, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Francis Wurtz, Josef Zieleniec
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Marielle De Sarnez, Árpád Duka-Zólyomi, Glyn Ford, Kinga Gál, Milan Horáček, Alexander Lambsdorff, Erik Meijer, Aloyzas Sakalas
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (178 straipsnio 2 dalis)	Johan Van Hecke

PROCEDŪRA

Pavadinimas	Afrikos vystimosi strategija	
Procedūros numeris	2005/2142(INI)	
Pagrindas Darbo tvarkos taisyklėse	45 straipsnis	
Atsakingas komitetas Paskelbimo per plenarinį posėdį data	DEVE 8.9.2005	
Komitetai, į kuriuos kreiptasi dėl nuomonės Paskelbimo per plenarinį posėdį data	INTA 8.9.2005	AFET 8.9.2005
Nuomonė nepateikta Nutarimo data		
Glaudesnis bendradarbiavimas Paskelbimo per plenarinį posėdį data		
Į pranešimą įtrauktas(-i) pasiūlymas(-ai) dėl rezoliucijos(-ų)		
Pranešėjas(-ai) Paskyrimo data	Maria Martens 24.5.2005	
Ankstesnis(-i) pranešėjas(-ai)		
Svarstymas komitete	29.8.2005 5.10.2005	
Priėmimo data	24.10.2005	
Galutinio balsavimo rezultatai	Už: 23 Prieš: 0 Susilaikė: 2	
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Margrete Auken, Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Nirj Deva, Koenraad Dillen, Fernando Fernández Martín, Michael Gahler, Filip Andrzej Kaczmarek, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Józef Pinior, Toomas Savi, Pierre Schapira, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Mauro Zani.	
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Milan Gaľa, Alain Hutchinson, Manolis Mavrommatis, Anne Van Lancker, Anders Wijkman, Gabriele Zimmer,	
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (178 straipsnio 2 dalis)		
Pateikimo data – A6	27.10.2005	A6-0318/2005